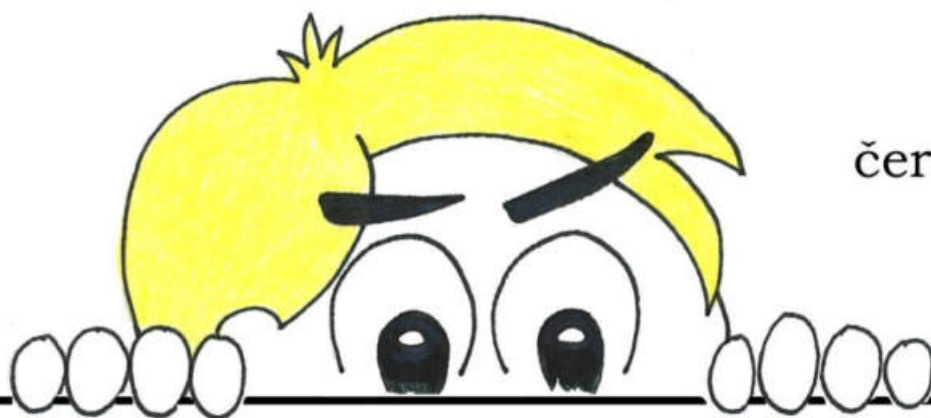

AGENT MEZÁK

Školní časopis Základní školy Meziměstí

červen 2022
15. číslo

Milí čtenáři,

další rok je za námi! Prázdniny se kvapem blíží a nám ve škole chybí už jen pár společných chvil. Opět nás opustí parta skvělých deváťáků, které čekají nové životní cesty, a my jim přejeme jen to nejlepší! Prvňáčci dostanou svá první závěrečná vysvědčení a jistě je za ně bude čekat doma malá odměna.

Já, nejen, už netrpělivě vyhlížím prázdniny, ale než dáme letošnímu roku sbohem, pojďme si něco přečíst o parádních akcích, kterých jsme se zúčastnili.

Celá redakce Vám všem přeje příjemné prožití letních prázdnin!

Agent Mezák

Obsah:

úvod.....	2
zprávičky z 1. A.....	3 - 5
info z 2. A a 3.A.....	6 - 7
novinky z 4. A.....	8 - 12
5. A foto.....	13
6. A a 8. A na výletě.....	14
9. A na návštěvě.....	15
závěr.....	16

Zprávičky z 1. A

Uplynulo to jako voda a my jsme tu mezi vámi už celý školní rok. Po prázdninách přivítáme nové prvňáčky a z nás budou druháci. Poslední dny si opravdu užíváme. Skvělá byla návštěva u hasičů v Broumově, kde se nám moc líbilo. Mohli jsme si vyzkoušet hasičské oblečení, prolezli hasičská auta a prohlédli si jejich vybavení. Nejlepší bylo stříkat hadicí. Víte o tom, že hasiči musí udržovat ve všech věcech velký pořádek? Vůbec jsme netušili, že hasiči toho mají na práci tolik. Zdaleka nehasí „jen“ požáry, pomáhají, kde se dá.

Také jsme se vypravili na farmu k Bošinom. Paní Bošinová nám vyprávěla mnoho zajímavého o zvířatech, která na farmě chovají. Mohli jsme nakrmit kůzlátka, selátka, králíky, ovečky, oslika a mnohé jiné. Pomazlili jsme si čerstvě vylíhlá kuřátka, škoda, že jsme si je nemohli odnést domů. Na farmě si nás také vyzkoušeli ze zvířecích rodin – samec, samice, mládě a velkou poznávačku jsme měli z obilovin a luštěnin. Opekli jsme si skvělý farmářský párek a ochutnali zmrzlinu z ovčího mléka. Dostatečně jsme si na farmě vyhráli. Bošinom moc děkujeme.

1. června jsme oslavili Den dětí.

Také jsme měli SLAVNOST SLABIKÁŘE. Vykonalí jsme zkoušku ze čtení a pan knihovník Martin Slavík nás oficiálně pasoval do stavu čtenářského. Pro rodiče jsme si připravili vystoupení – Červenou karkulku od pana Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře. Rodiče nás odměnili krásnou knížkou, do které nám napsali věnování. Knižky už čteme a těšíme se z nich. Vše jsme završili spaním ve škole. Moc se nám to líbilo.

Navštívili jsme naše kamarády z Gymnázia v Broumově, kteří u nás byli v říjnu a společně jsme pokračovali v projektu na rozvoj čtenářství. Tentokrát jsme tvořili komiksy a studenti nám předvedli čtenou zkoušku vánočního představení, které nacvičují. Paní učitelka Jitka Smolíková a její studenti si pro nás též připravili výborné občerstvení. Moc děkujeme za pěkný zážitek a milé

Všichni jsme se těšili na školní výlet. Vlakově jsme dojeli do Žďáru nad Metují a pěšky vystoupali na stolovou horu Ostaš. Někteří z nás tu byli poprvé. Počasí nám přálo. Nadšení jsme byli ze skalního bludiště a samozřejmě jsme se museli „povozit“ v čertově autě. Cestou jsme obdivovali výhledy do krajiny. U nás je moc krásně.

Výlet 2.A do Janských Lázní

Navštívili jsme Stezku korunami stromů. Střípky okamžiků, které děti zaznamenaly.

Dne 10. května jela naše třída na školní výlet. Jeli jsme vlakem, viděli jsme mnoho koní, jeli jsme daleko. Jela s námi kamarádka Žeňa. Užila si to! Já taky i celá třída.

Jan Holec

Byli jsme v Janských Lázních. Tam jsme šli lesem na Stezku korunami stromů. V lese tekla potůček, který jsme přeskakovali. Jeli jsme na skluzavce, dívali jsme se na lanovku na Černou horu. Je to krásné město, měli tam hodně drahé věci, ani 10% slevy neměli. Tak jsem se rozhodl, že ušetřím. Všichni jsme si koupili zmrzlinu.

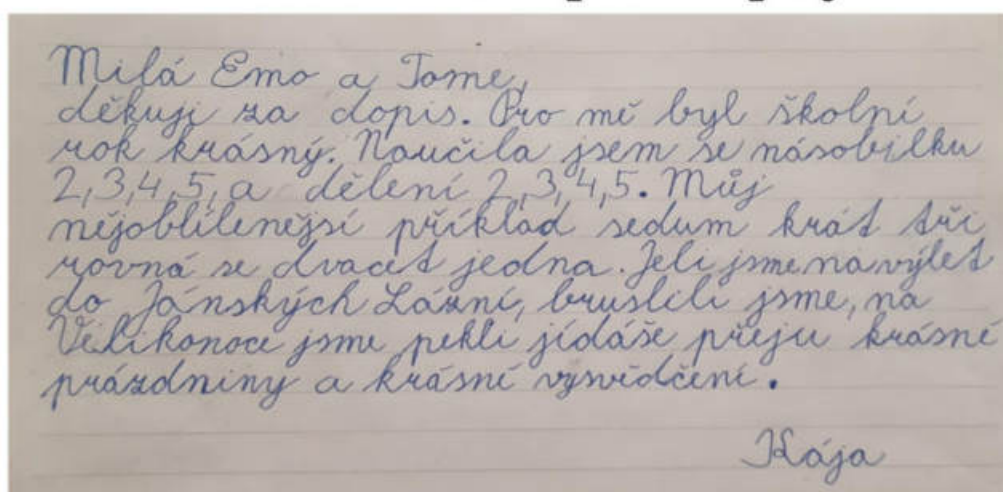
Ondra Derner

Dne 10. května jela naše třída na školní výlet. Jeli jsme vlakem a autobusem. Z vlaku jsme viděli v Mladých Bukách čápy. Když jsme došli na vrchol ke Stezce korunami stromů, pozorovali jsme přírodu, lanovku na Černou horu. Pak jsme šli na skluzavku a sjeli až dolů. Jeli jsme vlakem spokojeně domů.

David Kysela

Druháci se učí psát dopisy

Milá Lenka a Tomi
Děkuji za dopis. Moc jste mi potěšili. Jste hodný
ať jste nám poslali dopis. Začaly jsme výlet
Děka korunami slavné. A pakli jsme kachle. A co
barvilo vás? Má barvi v prouze lidské tělo.
A vyrobili jsme si aronkohru.
Přej vám krásné prázdniny.
Honěk P.

Dobrodružství 3. A

Nejdříve jsme si užily krás pískovcových skal a zakously něco dobrého k obědu.

V posledních dnech školního roku jsme se také koupaly v rybníce a přespaly ve škole. To bylo úplně super a moc se nám to líbilo.

Děti ze 3. A

A co se dělo ve 4. A?

Vlastivěda na Ostaši

Ostaš je nejznámější stolová hora v severovýchodních Čechách, nachází se tu pískovcové skály roztodivných tvarů, s Ostaši jsou spojeny pověsti o smutných osudech obyvatel Policka. Čtvrtáci vyrazili na procházku na tuto horu, aby si odtud nějaké poznatky a zážitky odnesli.

Fotili se na Trpasličí skále, bloudili Bludištěm, svezli se na Čertově autě, podívali se na Zrádce a přitom si poslechli, jaký smutný osud potkal obyvatele Police n. M., když je zde před šestistý lety vypátrali slezští vojáci. Učivo vlastivědy o husitech ve třídě rozhodně nemělo na čtvrtáky takový emoční dopad, jako když jedna dívka při prolézání skal zahlédla na skále vlající hrst vlasů mučených husitských žen. Co na tom, že to byl jen trs trávy. Ve Sluji Českých bratří pod vytesaným kalichem si děti uvědomily, jaké těžkosti museli lidé kdysi podstupovat, aby mohli alespoň na chvíli volně vyjádřit své smýšlení. Skály Kočičího hrádku děti prolezly sice důkladně, ale husitskou mincovnu se jim přesto nepodařilo najít. Zapomenuté historické mince tu na ně také nečekaly. Ještě, že měly v peněženkách soudobé mince od maminek a tatínek. Mohly si u stánku koupit soudobé (sice nezdravé, ale zato vesměs sladké) občerstvení. Ti, kdo se podíleli ve škole na ochraně stromů tím, že donesli do sběru starý papír (stačilo svazek letáků), byli odměněni dobrým obědem. Na čersvém vzduchu pod skalami, po půldenním prolézání mezi skalami jim náramně chutnal!

Výlet na Bisofštein

26. května vyrazila třída 4.A na výlet do Teplických skal. Neměřili na známý vycházkový okruh, ale do méně známé části: přes Kraví horu do osady Skály.

Co o výletu napsali sami čtvrtáci?

“Nejprve jsme se vydrápali do velkého kopce na Lokomotivu, odkud byl krásný vyhled. Svačina se tu dobře jedla.”

“Procházeli jsme roklemi a skalami. Zahlédli jsme skálu, vypadala jako Gorila, Roman ale řekl, že je to Slon.”

“Po schodech jsme stoupali lesem k rozhledně Čáp. Nahoře jsme se rozhlédli po kraji, ale hodně tam foukalo.”

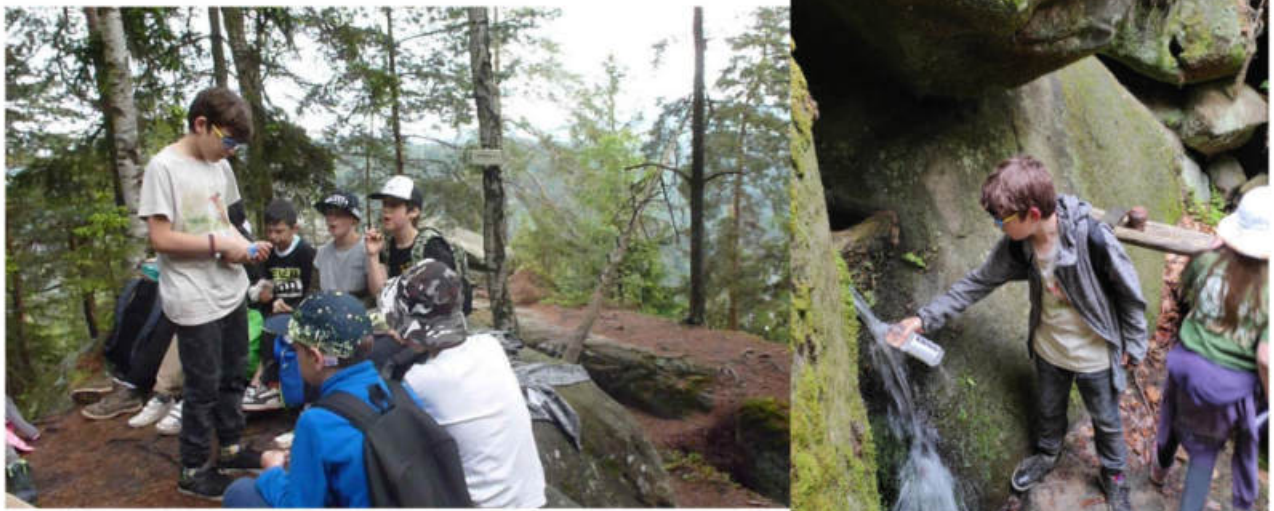
“U rozhledny jsem dětem ukázal kešku ukrytou na stromě.”

“Hráli jsme si na hřišti u záměčku Bisofštein. U Černého jezírka jsme si poslechli pověst o tom, proč je voda v něm černá.”

“Vylezli jsme na hrad Skály. Z vyhlídky jsme zahlédli Špičák i rozhlednu Čáp.”

“Cestou zpět do Teplic n. M. jsme si prohlédli sochu v kapli sv. Marie. Z Hubertovy studánky jsme si nabrali vodu do láhví. Byla moc dobrá a osvěžující.”

Na závěr slova pedagogického doprovodu: “Výlet se nám líbil. Počasí nám přálo, děti se vyřádily, cestou si povídaly, pobíhaly, poskakovaly po skalách, poslouchaly zpěv ptáčků, vnímaly krásu okolní divoké přírody, učily se spolu vycházet a navzájem si pomáhat.”

Spaní ve škole, magie Svatojánské noci a 4. A

Svatojánská noc je noc plná kouzel a magie. Příroda čaruje, záhadní tvorové skrytí v přírodě provádí své tajné obřady. Část své čarovné moci nabízí příroda i obyčejným lidským tvorům. Proto dříve v této noci málokdo šel spát: bylinkářky a léčitelé po celou noc sbírali bylinky, ty měly totiž o této noci největší sílu. Zamilované dvojice se snažily zajistit si lásku na celý život přeskokováním svatojánských ohňů. Nezadaná děvčata pouštěla po vodě věnečky z devatera kvítí. Lakomci chodili po lese a hledali zlaté kapradí, aby jim ukázalo místo s pokladem.

Kouzla této noci se pokusili využít čtvrtáci z naší školy. Pozvánku na noc strávenou ve škole nedostali všichni – museli si ji zasloužit, někdo na to ale vyvinul malé úsilí, takže se mu to nepodařilo. V předvečer Svatojánské noci se sešlo 15 čtvrtáků. Čekalo je čarodějnické klání, vyrábění, čarování, svatojánský oheň, noční procházky čarovným lesem.

V krátkém kvízu čarodějnic obstáli jen někteří. Zato svatojánský větrník si dokázali vyrobit všichni (ten si dělali místo svatojánského věnce). Napsali kamarádům tajné vzkazy. Čarovali - smíchali ty správné čarodějnické přísady, zapálili je a z ohně vylezli černí hadi. Ti jim přinesli vzkaz, kde v noci poroste zlaté kapradí. Děti ale dostaly varování před nástrahami. První hrozná nástraha na ně čekala po chvíli – u svatojánského ohně. Děti naštěstí stihly opéct špekáčky, najíst se a spálit za kouzelného zaaříkávání v ohni lístečky se seznamem všeho špatného, čeho se u sebe potřebují zbavit. Potom se ale děly věci! Najednou kolem dětí začal kroužit jakýsi hmyz, létajících a hrozně bzučících brouků přibývalo a přibývalo, kroužily kolem hlav sedících dětí, dorážely na ně víc a víc. Čtvrtáci se sotva zachránili útekem do školy. Jeden nezvaný host se dostal až do Klíčku, kde měly děti připravené spacáky. Tady byl naštěstí usmrcen a po smrti identifikován - zjistilo se, že nekalé přírodní síly na děti seslaly obrovské množství chroustů!

Po západu slunce se čtvrtáci vydali do nočního lesa. Bez baterek a mobilů. Podle vzkazu černých hadů jim cestu ke zlatému kapradí ukáží světlušky. A opravdu – ty první svítily kolem cesty hned na kraji lesa. Projít tmou temným lesem, nevidět pod nohy, poslouchat noční zvuky, to bylo jen pro statečné. Přírodní síly byly dětem nakloněny, šťastně je dovedly až k čarovnému dubu, kde mělo kvést zlaté kapradí. K údivu všech po chvíli hledání před zraky dětí opravdu zasvítilo v černočerné tmě zlaté kapradí! To byl úžasný zážitek! A navíc znamení, že právě zde mají zavěsit lístečky se svými tajnými půřáníčky. Splní je čarovný strom? Snad ano, vždyť děti stromu slíbily, že na oplátku budou chránit přírodu a vše, co v ní žije.

Po náročném nočním putování se dětem v Klíčku pěkně spalo. Ráno po snídání vypily čaj z patnáctera vlastnoručně nasbíraných léčivých bylin a vydaly se k Verněřovické studánce, aby se napily léčivé vody a opláchly si v ní oči. Vystoupaly na Nový Dvůr, kde roste Rajský strom nesoucí šestero druhů ovoce (stromek je ještě mladý, děti na něm napočítaly zatím jen patero druhů). Do Bohdašína na autobus to bylo jen kousek. Tady pro děti skončil program Svatojánské noci a následného putování za léčivou vodou.

Mgr. Jaroslava Chaloupková

Čtvrťáci na svatojakubské cestě

Co je to Svatojakubská cesta? Jaký je její význam? Kudy prochází? Co je jejím symbolem?

Nejsem si jistá, kolik žáků z naší školy by bylo schopno mi na tyto otázky odpovědět. Přitom část Východočeské větve Svatojakubské cesty prochází Meziměstím, přímo kolem naší školy. Zcela určitě by ale dokázali odpovědět čtvrťáci. Ti si totiž v rámci vlastivědného učiva část Svatojakubské cesty na jaře prošli. A to desetakilometrový úsek z Broumova do Meziměstí.

Cesta vede z Broumova přes Ráj, kolem Laudonovy kaple nad Jetřichovem, kolem kostela v Ruprechticích do Meziměstí. Prochází místy s nádhernými výhledy do blízkého i dalekého kraje. Děti se při putování dozvěděly, proč jsou tyto cesty v současné době vyznačovány, že už dávno neslouží jen věřícím poutníkům. A během putování se samozřejmě také učili. Co se v přírodě naučili, co si zopakovali? Místopis (s přehledem určovali okolní hory a kopce, názvy obcí), zeměpis (světové strany, hranice), historii (18. st. - Marie Terezie, Josef II., Laudon, války o Slezsko), rostlinopis (názvy květin, názvy stromů podle listů a šišek), český jazyk (tvořili slovní druhy podle situace), matematiku (počítali ale jen trošku, porovnávali nadmořské výšky), anglický jazyk (pojmenovávali anglicky to, co vidí). Protáhli si tělo, nadýchlali se čerstvého vzduchu, našli zajímavou kešku - mlýnek a cestou se dostatečně vypoovídali.

O vlaštovkách

Opuštěné hnízdo

Začátkem června nás jedno pondělí přivítalo vlaštovčí štěbetání za okny třídy 4. A. Vlaštovky po celý týden pilně pracovaly a další pondělí bylo hnízdo hotové. Jenomže k hotovému přiletěl párek rejsků a snažil se hnízdo ukořistit. Boj trval celý týden, vlaštovky bohužel prohrály a vyklidily bitevní pole. Rejskové však záhy zjistily, že místo k uhnízdění není vhodné, rušily je děti neustále pobíhající po třídě. Nakonec zůstalo hnízdo na okně třídy opuštěné. Posloužilo pouze jako námět na tvoření krátkých vyprávění pro čtvrtáky v hodině slohu.

“Můžeme si tam u okna udělat hnízdo, protože tam se bude dobře přežívat.”

“Musíme letět pro větvičky a bláto.”

“Už jsme to pobírali, tak můžeme stavět hnízdo!”

Je čas snést vajíčka.”

Ale co to vidím? Nějací ptáci se nám snaží vloupat se do našeho hnízda!”

Potom začal boj vlaštovek s loupeživými rejsky.

“Vlaštovko, poleť pryč. Rejsci vyhráli. Postavíme si třeba hnízdo tady pod střechem.”

“To je dobré místo, tady si sneseme vajíčka.”

Adélka Jirásková

Hnízdo

Jsme rejskové. Začali jsme hledat hnízdo, kde sneseme vajíčka. Hledali jsme moc dlouho, až jsme našli pěkné hnízdo u okna školy. Ale byly tam vlaštovky, tak jsme se rozhodli, že je vyženeme. Začali jsme o hnízdo bojovat a nakonec jsme vyhráli. Vlaštovky odletěly pryč. Ráno ale přišly do třídy děti a u hnízda už nebyl takový klid jako minule. “Odletíme, tady už není klid!”

“Kam poletíme? “ přemýšleli jsme.

“Poletíme do lesa, tam je ticho.” Letěli jsme a tam jsme si našli hezké hnízdo.

Eliška Kučerová

Vlaštovčí hnízdo

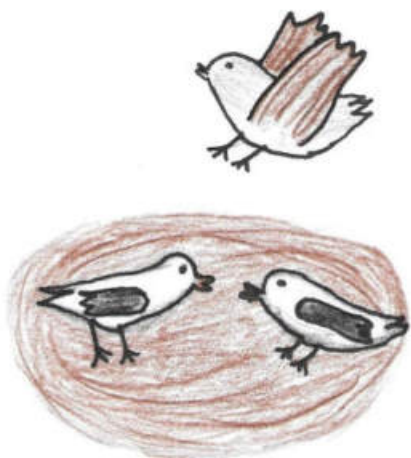
Jednou jsme já, vlaštovka, se svým vlaštovčákem hledali hezké místo na hnízdo. Stavěli jsme hnízdo u okna školy a po týdnu jsme ho konečně dostavěli.

“Ale ne! Najednou kolem nás začali kroužit rejsci.

“Pozor!” jeden z rejsků mě uhodil do hlavy. A tak začal boj, který trval celý týden. Boj byl velice tvrdý pro obě strany. Nakonec jsme bohužel prohráli, protože jsme už neměli dost síly. Vzdali jsme se hnízda a odletěli si hledat nové místo.

Rejsci se v hnízdě na škole zabydleli. Po víkendu ale přišly do třídy děti a rejskům se kvůli rámusu přestalo v hnízdě líbit a odletěli také pryč. Rejssek si vzdychnul: “Bojovali jsme o něco, co za to nestálo!”

Mariana Halušková a Kuba Dostál

Anička Kunešová

Eliška Kučerová

5. A poznává okolí Meziměstí a peče muffiny

6. A na školním výletě

Šestáci strávili dvě noci v Kempu Pecka. Navštívili okolí hradu Pecky a Novou Paku. Do Paky se vydali s mapou a po cestě plnili různé úkoly. Po návratu se vykoupano pár otužilců, kteří neváhali a studenou vodu si opravdu užili. Největší atrakcí byla obří trampolína, kde se všichni vyřádili. Výlet se nám moc líbil a rozhodně se už teď těšíme na další společně strávené dny.

Osmáci na Pecce

.....výšlap u hradu Pecky, neb nejsme žádné pecky!

Na návštěvu k Mistrům českého jazyka

Na přelomu května a června jsme s 9.A naplánovali a uskutečnili dvě literární celodenní exkurze.

A protože se náš kraj právem chlubí velikány české literatury, zavítali jsme koncem května do nedalekých Malých Svatoňovic, abychom se seznámili s místem, kde se narodil Karel Čapek. V budově Muzea bratří Čapků jsme se dověděli mnoho zajímavostí, viděli spoustu autentických materiálů včetně vysvědčení malého Karla. Cestou jsme se samozřejmě zastavili u známé turistické atrakce, kterou je sedmiramenný pramen s vodou, která ani v zimě nezamrzá. K místu se váže pověst o zázračném uzdravení, proto jsme si pro jistotu vodu také ochutnali. Nezapomněli jsme samozřejmě ani na společnou fotografii s oběma bratry Čapkovými.

O 14 dní později jsme jeli ve stejné sestavě na návštěvu do rodného domku Aloise Jiráska do Hronova. Prohlédli jsme si skromné dobové zařízení, dověděli se, že velikán české literatury byl ve skutečnosti velmi malého vzrůstu, zapálili jsme i svíčku na jeho hrobě na místním hřbitově. Pozornosti neušel ani prameník minerálky v Jiráskových sadech, kvůli silnému zápachu sirovodíku se ale oblíbené „prdlavky“ napili jen ti nejdodvážnější. A na závěr jsme využili momentu, kdy na malou chvíli přestalo pršet a vyfotili se s Aloisem.

Eliška Řeháková

Fotogalerie

V rámci kariérového poradenství navštívili naši osmáci Wikov MGI Hronov. Mohli tak nakouknout do výrobního procesu firmy a přiblížit se k práci zaměstnanců.

Sedmičky ve Fajnparku

Agent Mezák - školní časopis Základní školy Meziměstí
Vydáva ZŠ Meziměstí, okres Náchod. Redakce: Mgr. Tereza Sokolová. Všechna čísla časopisu jsou vystavena na stránkách školy: www.zsmezimesti.cz. Toto číslo vyšlo 29.6. 2022.

Príspevky môžete zasílat na adresu: agentmezak@seznam.cz. Uzávěrka dalšího čísla bude 23.10. 2022. Pokud není uvedeno jinak, jsou autoři obrázků a fotografií žáci nebo pracovníci naší školy.